

РЕШЕНИЕ

№ 793

гр. София, 14.02.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, ХХ КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 26.11.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Стефан Станчев

ЧЛЕНОВЕ: Миглена Недева

Боряна Бороджиева

при участието на секретаря Валентина Христова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **8042** по описа за **2021** година докладвано от съдия Боряна Бороджиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на Глава дванадесета от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. с чл.63, ал.1, изр. второ от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

С решение от 02.02.2021г. по НАХД № 4227/20г. Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение, 98-ми състав, е потвърдил наказателно постановление (НП) № 453159-F470355/26.07.2019г. на началник отдел в ЦУ на НАП, с което на фондация „Социализация и реализация РА-ДОСТ“ е наложена имуществена санкция в размер на 500,00 лева на основание чл.185, ал.1 от ЗДДС за нарушение на чл.118, ал.1от ЗДДС и е осъдил фондацията на 80 лева деловодни разноски.

Срещу решението фондацията е подала касационна жалба. В нея се твърди, че в решението си СРС неправилно е възприел изцяло обстановката, описана в АУАН, и не взел предвид обстоятелството, че в случая не били извършвани продажби, а фондонабиране, за каквото било представено удостоверение, както и че продавачът (З. Б.) се обучавал за полагане на труд и получаване на трудови навици. Отделно, в действителност касов бон бил издаден и това се установявало от приложената разпечатка. Така жалбоподателят всъщност не бил осъществил състава на вмененото му нарушение. Жалбоподателят е фондация, а не търговско дружество, и съдът неправилно приел, че тя осъществява стопанска дейност. Поради казаното, решението на СРС се явявало неправилно и незаконосъобразно. В съдебно заседание

жалбоподателят не изпраща представител.

Ответникът, чрез юрисконсулт И., моли съда да остави оспореното решение в сила като правилно и законосъобразно. Претендира разноси.

Прокурорът от СГП счита касационната жалба за неоснователна и моли съда да остави решението на СРС в сила.

По допустимостта на касационната жалба:

Съдът намира, че касационната жалба е допустима, като подадена от надлежна страна по смисъла на чл.210, ал.1 АПК, в преклузивния 14-дневен срок по чл.211, ал.1 АПК – с връчено съобщение за първоинстанционното решение на 20.07.2021г. и подадена касационна жалба на 02.08.2021г., и срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол.

По съществуването на касационната жалба:

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

От фактическа страна:

Настоящият съдебен състав намира, че първоинстанционният съд правилно е установил фактическата обстановка по делото. На 03.02.2019г. служители на ответника са извършили контролна покупка от обект, стопанисван от жалбоподателя, и не им е издаден касов бон, въпреки че в обекта е имало изправно фискално устройство. Тези обстоятелства се установяват от описанието в протокола за проверката и от свидетелските показания на разпитания пред СРС актосъставител Е.Д.. Потвърждават се и от обясненията на самия продавач (З. Б.), приложени към административната преписка. В никакъв етап от административното или съдебното производство жалбоподателят не е представил каквито и да било доказателства, че в обекта се е извършвало фондонабиране или че продавачът е бил в процес на обучение (представено е само удостоверение, че е „възпитаник на специализирана институция“, което обаче съдът намира за ирелевантно). Това всъщност се опровергава от обясненията на продавача и от представените касови бонове за други продажби. По преписката, обратно на посоченото касационно оплакване, не се открива касов бон конкретно за контролната покупка на служителите на ответника.

От правна страна.

Съдът намира, че в производството и при постановяване на решението на СРС, не са допуснати нарушения на процесуалния закон.

Събрани са достатъчно писмени и гласни доказателства, след обсъждането на които съдът е направил следващите се правни изводи, решението е постановено при правилно приложение на материалния закон, като е потвърдил законосъобразно издадено НП при доказано нарушение и санкция в минимален размер. В този смисъл и на основание чл.211, ал.1, изр.2 от АПК настоящият състав изцяло препраща към мотивите на първоинстанционното решение.

По отношение на възражението по субекта на нарушението може да се каже, че правилно съдът е приел, че макар жалбоподателят поначало да е юридическо лице (ЮЛ) с нестопанска цел (фондация), то в конкретния случай извършваната дейност е стопанска (продажба на хранителни стоки), а не дейност по фондонабиране, обектът на осъществяването ѝ е търговски (подвижен павилион), не стои въпросът за вина, тъй като извършителят е ЮЛ, не е налице по-ниска обществена опасност от обичайната такава за описаното нарушение, както и че наложеното наказание е в минималния размер по чл.185, ал.1 от ЗДДС.

С оглед всичко по-горе, решение на СРС се явява правилно и следва да бъде оставено

в сила, а при този изход на делото - да се уважи претенцията на ответника в касационното производство за присъждане на разноски в минималния размер (с оглед сложността на делото и обема процесуални действия), определен по чл.63, ал.5 от ЗАНН, вр.чл.37 от Закона за правната помощ, вр.чл.27е от Наредбата за заплащане на правната помощ.

Воден от горното на основание чл. 221, ал. 2, пр. 1 АПК, във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН, Административен съд София – град, XX касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 02.02.2021г. по НАХД № 4227/20г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 98-ми състав.

ОСЪЖДА фондация „Социализация и реализация РА-ДОСТ“, с ЕИК[ЕИК] да плати на НАП разноски по делото в размер на 80 (осемдесет) лева.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.